

ЗАЩО БОГ
РАЗРЕШАВ
А ЗЛОТО

ЗАЩО БОГ РАЗРЕШАВА ЗЛОТО?

„Но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.“ – Битие 2:17

Защо Бог не прави нищо днес за всичките страдания по света? Защо Бог позволява невинните бебета да се разболяват и да умират? Множества са убивани и осакатявани от торнадо, циклони, тайфуни и земетресения- не може ли Бог да направи нещо за това? Когато стотици са убити в катастрофи за един единствен уикенд ... „Бог няма ли милост?“ Доколкото можем да се върнем назад в историята, хората са страдали и умирали във войни, от епидемии, глад или природни бедствия. Всеки един от всички поколения умира накрая, победен от големия враг, Смъртта. Авел, синът на Адам, чиято жертва била одобрена от Бога, бил първият, встъпил в смъртта, убит от брат си Каин. Днес стотици хиляди хора умират всеки ден. Нашите болници и психоотделения са пълни със страдащи и умиращи. Не е чудно, че мнозина се питат: „Къде е Бог и какво прави той за предотвратяване на това бедствие?“

Йов търси отговора

Въпросът „Защо Бог позволява злото?“ не е от вчера; той е бил задаван от мислещи мъже и жени през всички векове. Преди хиляди години верният служител на Бог Йов бил лично засегнат и искал да открие смисъла на собственото си страдание. Запис на това намираме в книга от Библията, озаглавена с неговото име- Йов. Първите стихове на книгата ни информират, че Йов е бил праведен човек, който се е страхувал от Бога и се е пазел от греха.

Йов е бил просперираща личност, богато дарен от Господ с много материални придобивки. „Добитъкът му беше седем

хиляди овце, три хиляди камили, петстотин чифта волове; и петстотин ослици; имаше и голямо множество слуги; така че тоя човек бе най-големият от всичките жители на изток.“ (глава 1, стих 3). Йов също бил благословен с голямо семейство и той желаел то също да бъде благословено от Бога. Йов се молел за семейството си и отдавал жертва, защото „Да не би синовете ми да са съгрешили и да са похулили Бога в сърцата си.“ – глава 1, стих 4,5

Но станали събития, за които Йов не бил предварително подготвен. Сатана, най-големия противник на Бог и хората, считал, че Йов като служител на Бога, бил лоялен, поради богатството, с което Бог го благословил. Като отговор на това обвинение, Бог позволил на Сатана да докара бедствия върху Йов, за да тества неговата вярност. Бог нямал съмнение за изхода, с неговата мъдрост Той знаел, че временните страдания, които ще разреши да сполетят Йов, ще се превърнат накрая в големи благословии.

Йов изпитал голяма беда: „И един ден, когато синовете му и дъщерите му ядяха и пиеха вино в къщата на най-стария си брат, дойде вестител при Йова та рече: Като оряха воловете, и ослиците пасяха при тях, савците нападнаха та ги откараха, още избиха слугите с остроото на ножа; и само аз се отървах да ти известя. Докато още говореше, той, дойде и друг та рече: Огън от Бога падна от небето та изгори овцете и слугите и ги погълна; и само аз се отървах да ти известя. Тоя като още говореше, дойде и друг та рече: Халдейците образуваха три чети и се спуснаха върху камилите и ги откараха, още избиха слугите с остроото на ножа; и само аз се отървах да ти известя. Тоя като говореше още, дойде и друг та рече: Синовете ти и дъщерите ти като ядяха и пиеха вино в къщата на най-стария си брат, ето, дойде силен вятър от пустинята та удари четирите ъгъла на къщата, и тя падна върху чадата ти та умряха; и само аз се отървах да ти известя.“ – Йов 1:13-19

Йов все още лоялен

Реакцията на Йов към тези злини била: „Гол излязох от утробата на майка си; гол ще да се и върна там; Господ даде, Господ взе, да бъде благословено Господното име.“ Ние четем, че „Във всичко това Йов не съгреша, нито се изрази безумно спрямо Бога“. (ст. 21,22). После Бог разрешил по-нататъшни беди да връхлетят Йов. Било му отнето здравето. Той бил поразен от „лоши циреи от стъпалата на краката му до темето му. И той си взе черепка, за да се чеше с нея и седеше в пепел.“ После жената на Йов се обръща против него и му казва: „Похули Бога и умри“, на което Йов отвърща: „Ти говориш, както говори някоя от безумните жени. Какво? Доброто ли ще приемаме от Бога, а да не приемаме и злото?“ – Йов 2:9,10

Йов не се обърнал срещу Бог, когато бедите дошли, както и мнозина други през вековете. Но неговият основен въпрос бил защо Бог допуска той да бъде засегнат от такива горчиви страдания и в неговата книга намираме доказателства за търсене на отговора. След като Йов бил поразен от болест, трима от неговите приятели дошли да го утешат. По-късно от книгата сме осведомени, че възгледите, които те споделили с Йов били погрешни. – Йов 42:7

Глава след глава са описани философиите на Йов и неговите приятели. Но обобщено според неговите приятели, Йов страдал защото бил извършил голям грях, който той криел от тях и за който не се бил покаял и затова не виждал Божията прошка. Йов знаел, че разбира се, не е съвършен, но той също знаел, че не е прекрачил умишлено Божиите закони, така че не възприел това обяснение.

Злите хора просперират

Между другото Йов знаел, че често злите хора просперират и че очевидно избягват злините. Така че той отговорил на своите приятели: „Защо живеят нечестивите, остаряват, даже стават и много силни. Чадата им се утвърждават заедно с тях пред лицето им, и внуците им пред очите им. Домовете им са свободни от страх; и Божията тояга не е върху тях. Говедата им

се гонят и не напразно; юницата им се тели, и не помята, пушат чадата си като овце; и децата им скачат. Пеят при музиката на тъпанчето и арфата и веселят се при звука на свирката. Прекарват дните си в благополучие; и в една минута слизат в гроба. (без дълго страдание или болест)“ – Йов 21:7-13

Макар че Йов знаел, че обяснението, което му предложили неговите приятели не било вярно, все пак той не разбирал защо Бог позволил да страда до такава степен. В прекрасен поетичен стил, той изразява своето търсене на отговор: „Обаче, ето, отивам напред, но няма Го, и назад, но не Го виждам; наляво, гдето работи, но не мога да Го видя; крие се надясно, и Го не виждам. Знае, обаче, пътя ми; когато ме изпита, ще изляза като злато.“ – Йов 23:8-10

Божият отговор

Започвайки в 38 глава на тази забележителна книга, Господ отговаря на търсенето на Йов. Този отговор е изразен във въпросителна форма. Много въпроси са изградени, така че да напомнят на Йов, че той знае много малко за Бога и поради неговото ограничено знание във всяка област, където Бог се е проявил, той не би трябвало да е изненадан, че не разбира напълно защо страда.

Не е ли това важна отправна точка, която трябва да имаме в предвид? Когато питаме защо Бог не прави нищо за страданието на човечеството, то ние не предполагаме ли, че ако Бог има интелигентността, която ние имаме, то той би предприел нещо? И естествено, ако не виждаме нашите желания изпълнени, ние имаме съмнение, че има Бог. Ако намерим себе си в тази позиция, то ще бъде добре да имаме в предвид въпросите, които Бог е отправил към Йов.

Написани са четири глави с тези въпроси. Те всички се отнасят до Божието творение. Бог попитал Йов дали съществувал, когато Той положил основите на земята; дали разбирал законите, които контролират вълните в морето. Той

го попитал за инстинктите и навичките на различните птици и животни и дори за огромните морски чудовища. После Йов бил попитан дали може да обясни мъдростта и силата, представени във всички тези чудеса на създанието.

По време на запитването, Йов Го прекъснал и казал: „Ето, аз съм нищожен; какво да Ти отговоря? Турям ръката си на устата си. Веднъж съм говорил, и не ща да отговарям вече, дори дважд, но няма да повторя“ – Йов 40:4,5

Важен извод за всички

Йов започнал да разбира, че не му е дадено да съди Бог според своето ограничено разбиране. Това също е добър урок и за нас. Не ни е дадено да губим вяра в Бог или дори да Го критикуваме. Правилното отношение е да бъдем смирени и да търсим искрено отговор на нашите въпроси от единствения правилен източник, Божието Слово.

Йов накрая научил значението на своето тежко изпитание. Той научил, че любящата цел била да му се даде ясно разбиране за Бог, така че да Му служи по-вярно и с по-голяма признателност. Той говори за това ясно разбиране като „виждане“ на Господ, отколкото само бегло чуване за Него. „Слушал бях за Тебе със слушането на ухото, но сега окоето ми Те вижда;“ (Йов 42:2-5). След като получил такова голямо разбиране, краткият период на страдание на Йов му се видял като най-ценния възможен опит.

В допълнение на възстановяване на здравето на Йов, ние четем, че „Господ благослови последните дни на Йова повече от първите му; тъй щото придоби четиринадесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифта волове и хиляда ослици. Още му се родиха седем сина и три дъщери; ...И по цялата страна не се намираха жени тъй красиви както Йововите дъщери; и баща им даде на тях наследство както на {Еврейски: Между.} братята им.“ – Йов 42:12-15

Илюстрация

Божият замисъл като цяло с разрешението на злото през вековете е същото, както в случая на Йов. Той създаде Адам като съвършен човек, по Негов образ. Бидейки в образа на Бога, означава способност да се разсъждава. „Кой е вложил мъдрост в облаците? Или кой е дал разум на гъстите облаци?“ (Йов 38:36). Създателят. Това е в контраст, с което наричаме инстинкт, даден на по-нисшите животни.

Бог не е желал неговите човешки създания да бъдат като роботи, без чувство за разбиране. Така че на човек му е дадена способност да учи и да бъде свободен със знанието, което притежава. Какво човек би правил с това знание определя веднага неговата дестинация във вечността.

Човек придобива знание чрез своите пет сетива. Той се учи от *наблюдение* чрез упражняване на сетивата си за виждане и чрез *информацията*, която чува. Човек чувства болка, когато е в контакт с вряща вода и се учи чрез *опита си* да понижава температурата на водата, която използва. Човек усеща аромата на розата и ѝ се наслаждава, но възнегодува, когато усети неприятен мирис. Той също оценява вкуса на хубавата храна, но се учи да избягва неядливите неща, макар че те могат да изглеждат прекрасно.

Така ние виждаме, че чрез използване на петте си сетива, човек се учи от наблюдение, информация и опит.

Ако човекът трябваше да продължи да бъде вярно Божие дете, есенциално би било той да получи знанието за зло, както и за добро, така че да направи интелигентен избор между двете. Бог не желае сляпо поклонение, а лоялност и доверие към Него, които се базират на разбиране и оценяване. Бог желае тези, които му се покланят да „му се покланят с дух и истина“, казва Исус (Йоан 4:23,24). Постигането на това за Адам и неговото поколение е едно от основните причини за разрешаване на

злото във великия божествен план за човешкото спасение от грях и смърт.

Информацията не е достатъчна

Доброто и злото като принципи са установени в божествения закон. Светът днес е изпълнен с престъпления, хаос и страдания, защото Божият закон, с неговите стандарти за добро и зло е игнориран и предаден. На човек му е дадена съвест, но тя сама по себе си не знае какво е добро и зло, докато не е завършена с информация от подобаващ източник, който днес в света е Божието Слово, Библията.

Знаейки че Адам притежава способността да разбира фактите, Бог му поставил тест за послушание, дефинирайки закона. Създателят снабдил нашите първи родители с прекрасен дом, „на изток, в Едем“, където „всяко дърво е красиво наглед и добро за храна.“ (Битие 2:8-17) Имало дървета на живота и друго, описано като „дърво за познаване на доброто и злото“. Господ заповядал на Адам да не яде от това дърво и му казал, че наказанието за това неподчинение е смърт. „В деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.“ Създателят имал право да изисква послушание от своите човешки създания.

Това желание за послушание бил божият закон. И след като Бог е казал на Адам, че смъртта е наказанието за неподчинение; ние можем да кажем, че той е знаел резултатът от престъпване на забраната. Той знаел, че неподчинението ще доведе до смърт.

Необходим Опит

Това познание не било достатъчно, за да попречи на грешния курс. Той имал липса на сърдечно разбиране какво е включено в неговото непослушание, защото неговото знание не се базирало на опит. Без съмнение, Адам обичал своя Създател, но може би той грешно разсъждавал: след като Ева е съгрешила и ще умре, то тогава по-добре да умра и аз с нея. Така че без да

имал силата на експерименталното знание, Адам прекрачил божия закон и изпаднал в наказанието на смъртта.

Знание за Добро и Зло

Свободната воля на неподчинението на Адам го довела накрая до пълно знание за Бог и неговите стандарти за добро и зло. Дървото, от което му било забранено да яде, било „дървото за познаване на добро и зло.“ Следователно като ял от това дърво, той би добил знание, според името на дървото, макар и чрез процеса на страдание и смърт.

След като и Адам и Ева яли от забранения плод, Господ казал: „Ето, човекът стана като един от Нас, да познава доброто и злото.“ (Битие 3:22) Това обаче не означава, че забраненият плод имал някакъв магически ефект върху първите ни родители, които им дал възможност изведнъж да имат пълно знание за добро и зло.

Ние мислим, че Божието заключение означава по-скоро, че поради неподчинението на човека сега е предначертано да познава добро и зло и че той трябва да получи това знание чрез опит. И обучението на нашите първи родители скоро започнало. Те били изгонени от тяхната градина-дом в недовършената земя, за да умрат. Те били проклетни с всички видове неблагоприятни елементи, наречени „тръни“ и „бодили“, които земята ще им даде и срещу които те ще трябва да се борят, докато със смъртта ще се върнат обратно в земята, от която са били взети.

Бог определил, че нашите първи родители ще трябва да създадат цяло потомство. Бог знаел, че за да го познаят наистина и че за да проявят благодарност към неговите стандарти за добро и зло, децата на Адам се нуждаят да научат чрез опит ужасните резултати на неподчинението. Затова Той разрешил всички от Адамовото потомство да достигнат до смърт с него. Павел писал, „Чрез един човек грехът влезе в света

и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всички човеци.“ – Римляни 5:12

Смъртта порази всички

За повече от шест хиляди години човечеството е изложено на злото и чрез опит се учи на ужасните резултати на неподчинението. Семената на смъртта са изявиени във всеки чрез милиарди несъвършенства и болести на ума и тялото. Нито млади, нито стари могат да избягат. Катаклизмите на природата в една недовършена земя, катастрофите, човешката жестокост един към друг, проявена чрез войни и престъпления, всички те допринасят за този процес.

Бог не се намесва срещу големия враг Смърт през вековете. Павел отбелязва, като има в предвид хората като цяло, че „Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично.“ – (Римляни 1:28) Той не е ограничил човечеството да върви по своя път, макар и той да е егоистичен и грешен.

Но Божият велик план не приключва с това човешкия род да бъде повален от смъртта, защото Исус, Спасителят, осигури всички да бъдат събудени от смъртта и възстановени към живот. Павел пише, „Чрез човек дойде възкресението от мъртвите. Защото както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще живеят.“ (1 Коринтяни 15:21,22) Това осигуряване на живот чрез Христос е базирано на смъртта и възкресението на Исус. Той е казал, „Моята плът, която аз ще дам за живота на света.“ Това е и била причината Исус да се роди в света като човек. – Евреи 2:9, 14

За описване на факта, че Исус става Спасител на света, Библията използва думата „откуп“. (1 Тимотей 2:6) Думата, използвана в гръцкия текст, означава „съответна цена на освобождение“. Исус е бил съвършен човек, също както Адам е бил съвършен човек, преди да съгреша. Така че Исус се явява като съответна цена за загубения живот на Адам. И както

целият човешки род загубва живота си чрез Адам, така и целия човешки род ще бъде изкупен чрез Христос.

Праведен и Неправеден

Това означава, че всички в определеното от Бог време, ще бъдат събудени от съня на смъртта. Ще има „възкресение на праведни и неправедни“ (Деяния 24:15). Да, през вековете, докато грехът и егоизмът доминират, е имало обаче почитени мъже и жени, които поради тяхната вяра и подчинение, Павел нарича „праведни“. На тях им е разрешено да страдат, също както на Йов- не за да бъдат наказани, но за да бъдат тествани и подготвени за високи постове, които Създателят им е определил.

Имало е също обаче милиони почитени, неегоистични хора, които не са вярвали в Бог. Една от причините за тяхната липса на вяра била наблюдението им, че както невинните, така и виновните страдат. Те не могли да разберат защо едно бебе може да умре. Те не могли да съгласуват идеята за любящ и могъщ Бог с факта, че толкова много хора страдат от болести, слепота, умопомрачение и други жестоки злини. Но ако тези невярващи са знаели за Божия план, те биха разбрали защо.

Явно Бог е представян погрешно през всичките тези векове. Много от отявлените Християни, които се оплакват от страданията, които виждат около тях, вярват, че всички, невярващи, когато умрат, ще бъдат мъчени вечно в пламъците и сярата на ада. Това богохулно учение е спомогнало за създаването на голяма група невярващи, защото правилно разсъждаващия ум не би могъл да повярва, че Бог на любовта така би измъчвал своите създания. Такава жестокост е дори в разрез със законите на цивилизованите хора.

Първа и Втора поука

Малцина през вековете са се поучили от опита си със злото. Но ние видяхме, че според Библията, тези, които спят в смъртта, ще бъдат събудени и ще им се даде възможност да се поучат от

опита на сегашния си живот. После те ще могат да влезнат в друг етап, в училището на техния опит.

В случая на Йов, когато изпитанието приключило, той казал, „Аз те чувах с ушите си, но сега моите очи те виждат“. Така ще бъде и с човечеството. Когато опитът със страданията и смъртта приключи, хората ще бъдат събудени от смъртта, тяхното погрешно разбиране за Бог ще бъде поправено. Тогава те ще се учат от жертвата, предвидена от любящия и щедър Създател, направена за тях чрез Христос за изкупуването им от смъртта и възстановяването им към живот.

Утрин на Радост

Псалмистът писал „Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост.“ – Псалм (30:5) Тази „нощ“ на грях, мъка и смърт е започнала с непослушанието на нашите първи родители. И наистина е нощ на плач. Мъката, свързана с човешката раса ,била горчива и мнозина в техните неволи се чудели дали Бог има някаква милост.

Но ще има утрин на радост за човешката раса! Тази утрин на радост ще бъде белязана с изгряващото „Слънце на Правдата“, което ще има „изцеление в крилата си“. (Малахия 4:2) Исус е това победно „Слънце на Правдата“. Новият ден на благословение ще бъде около основаването на неговото Царство, което е правителството на правдата, предсказано от Божиите свети пророци. – Деяния 3:19-21

Свързани с Исус като управници в неговото Царство, ще бъдат неговите верни последователи- тези, които са страдали и умрели с него. Исус умира, праведният за неправедните, така и неговите последователи доброволно страдат и умират несправедливо с него и ще бъдат възвисени до най-висшия вид живот от духовните. Исус казал на своите ученици, „Аз отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при себе си, така че където съм аз, ще бъдете и вие.“ (Йоан 14:2,3). Писанията също показват, че те ще

царуват с Христа хиляда години, като ще бъдат доведени от смъртта чрез „първото възкресение“ – Откровение 20:6

Христос и неговите последователи, „малкото стадо“, ще бъдат невидими, духовни водачи на света през хилядата години на неговото царство. (Лука 12:32). Те ще бъдат представени тук, на земята от друга група Божии верни слуги, всеки от които е доказал, че е лоялен към Бог, въпреки противника, през вековете, предхождащи идването на Исус. Те ще бъдат „князе по цялата земя“ (Псалм 45:16). Тази група ще се състои от древните и почетени слуги на Бога от миналите векове, на която началото е Авел. И също ще включва такива забележителни фигури като Авраам, Мойсей, Давид, Илия, Даниил и всички Божии свети пророци.

Тези „князе по цялата земя“ ще бъдат събудени от смъртта към човешко съвършенство и за хиляда години ще са представители на божествения Христос сред хората. Каква чудесна организация на правителство би била тази! Тя ще установи световен и дълъг мир, който човекът, в неговия егоизъм, е неспособен да въведе. Христос, божествената Глава на това правителство, е „Принцът на мира“ и ние сме сигурни, че „управлението му и мирът непрестанно ще се увеличават...отсега и до века“ – Исаия 9:6,7

„Домът“ на Господ

В Михей 4:1-4 царството на Христос е изобразено като Божият дом на управление: „В последните дни хълмът на дома Господен ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, и ще се издигне над бърдата, и племена ще се стекат на него. И много народи ... ще рекат: Дойдете да възлезем на хълма Господен, в дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, и ние ще ходим в пътеките Му; защото от Сион ще излезе поука и словото Господно- от Ерусалим. Бог ще съди между много племена и ще решава между силни народи до далечни страни; и те ще изковат ножовете си на палешници, и копията си на сърпове; народ против народ няма да дигне нож, нито ще се

учат вече на война. Но ще седят всеки под лозата си и под смоковницата си, без да има кой да ги плаши; понеже устата на Господа на Силите изговориха това. “

Древната нация Израел, до която първоначално е било адресирано това пророчество, е била управлявана от планина: планината Сион в Йерусалим. Така че Господ използва този фон за презентация на това пророчество за Царството на Мессия. „Планината“ на Господ е царството на Господ, представено символично чрез Сион в това пророчество.

Забележете, че под управлението на това царство, хората се учат на Господните пътища. Целият период на Христовото царство ще бъде изучаване и обучение. В това пророчество един от резултатите на това обучение е, че хората няма да се учат вече на война. И посланието на ангела за мир на земята ще бъде превърнато в реалност. Принцът на Мира ще вземе върховното управление. – Лука 2:13,14

Под лозата и смокиновото дърво

Също там ще има и икономическа сигурност. Това е символизирано в пророчеството с уверението, че всеки човек ще живее под своя собствена лоза и смокиново дърво. Много от страданията на човечеството през вековете са се дължали на липсата на храна, дрехи и подслон. Но това ще бъде поправено с Христовото Царство.

Мир и сигурност не са единствените благословии, гарантирани на хората. Исаия пише: „И на тоя хълм Господ на Силите ще направи на всичките племена угощение от тлъсти неща, угощение от вина, дълго стояли на дрождията си, от тлъсти неща пълни с мозък, от вина, дълго стояли на дрождията си, пречистени. И на тоя хълм Той ще развали вънкашното покривало, което е мятано върху всичките племена, и покривката, която е простряна върху всичките народи. Ще погълне смъртта за винаги; и Господ Бог ще обърше сълзите от всичките лица, и ще отнеме укора на людете Си от

цялата земя; защото Господ е изговорил това. И в оня ден ще рекат: Ето, Тоя е наш Бог; чакахме Го, и Той ще ни спаси; Тоя е Господ; чакахме Го; ще се възрадваме и развеселим в спасението Му.“ – Исаия 25:6-9

В допълнение към снабдяването с „тлъсти неща“, „покривалото“, което сега закрива лицата на всички хора, ще бъде премахнато. Тук става въпрос за символична завеса, която пречи на хората да виждат и познават Бог. Друго пророчество казва, че тогава „очите на слепите ще се отворят“ (Исаия 35:5). Буквално слепите ще възвърнат зрението си, а тези, които са духовно слепи, ще видят истинския лик на Бог и неговия възхитителен характер.

Злото ще се унищожи

За същото време четем, “ Те не ще повреждат, нито погубват в цялата Ми света планина; защото земята ще се изпълни със знание за Господа както водите покриват дъното на морето.“ (Исаия 11:9). Няма да има повече страдания и смърт като резултат от Адамовото престъпление. Убийствени бедствия няма повече да съществуват. Мирни и проспериращи условия ще се установят, защото „знанието за Бога ще напълни земята, както водите покриват морето.“

Господ „ще погълне победно смъртта“. Какво благословено уверение имаме с това! Павел писал, че Христос ще царува докато постави всички свои врагове под нозете си и „последния враг, който ще бъде унищожен е смъртта: (1 Коринтяни 15:25,26) Резултатът от това е описан в Откровение 21:4: „Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина.“

Първият Опит с Доброто

По времето на управлението на Христос, Адам и неговите деца като цяло, ще получат първите реални резултати на „доброто“. Това ще допълни тяхното обучение във връзка със стандартите за добро и зло. Макар и съвършен при създаването

си, Адам нямал достатъчно знание, за да предотврати престъплението. Но както Йов, Адам и неговата раса ще „видят“ Бог, като резултат от техния опит.

Бог, който те ще „видят“, ще бъде този, който те ще искат да копнеят да познават и да Му служат. Те ще осъзнаят цената на техния опит. Ще осъзнаят, че няколкото кратки години на трудности, през които са минали, са нищо в сравнение с вечността на радост, която се очертава пред тях под обилността на божествената любов. Нищо чудно, че те ще кажат, „Това е нашия Бог; ние го чакахме... ние ще сме доволни и щастливи от неговото спасение.“

Като резултат от мъчителните преживявания, през които Йов преминал, той бил възстановен със здраве, а също било възстановено и семейството му. Това в частност илюстрира великите благословии, които предстоят за човечеството по време на управлението на Христос.

Както видяхме, тази любяща провизия за човечеството включва и тези, които са заспали в смъртта. Това е ключът към разбирането на въпроса защо Бог позволява злото, тъй като това означава, че неговата гледна точка към опита на хората не е в зависимост от сегашния кратък житейски опит на човека. Бог вижда сега това като поука, която във възкресението може да бъде сравнена с всички добри неща, които ще бъдат изсипани върху хората.

Време на обучение

Този бъдещ период на благословения също е описан в Библията като един съден или период на изпитания. Исаия писал, че когато Божиите постановления са над земята, „жителите на света се учат на правда.“(Исаия 26:9) Всички неравенства на днешната воля ще се изгладят. Тези, които сега напълно опонират на Бога и неговите закони, и несправедливо се отнасят техните близки, ще получат подходящото наказание, конструирано да коригира техните погрешни действия. Всички

обстоятелства, характерни за всеки индивид, ще се вземат под внимание и хората ще бъдат благословени или съответно-наказани.

Дори тези, които са умрели в бебешка възраст ще бъдат събудени, ще бъдат доведени до възрастни и ще имат възможността да се радват на Божиите благословии. В успокоително обещание към майките, които са загубили децата си, пророкът пише, „Така казва Господ... Глас се чува в Рама, ридание и горчиво плакане; Рахил оплаква чадата си, и не иска да се утеши за чадата си, защото ги няма. Така казва Господ: Въздържай гласа си от плач и очите си от сълзи, защото делото ти ще се възнагради, казва Господ, и те ще се върнат от земята на неприятеля. Има надежда за сетнините ти, казва Господ, и чадата ти ще се върнат в своите предели.“ – Йеремия 31:15-17

Притежавайки реален опит с добро и зло, всеки индивид ще може да избере доброто и да живее завинаги, или злото, като отново неговата присъда ще бъде смърт; смърт, от която няма да има възкресение. Христос тогава ще бъде Цар и върховен съдия. Петър също говори за него като велик за „Пророк“ и ни казва, че „всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтребена от сред народа“ – Деяния 3:22,23

През настоящата нощ на грях и смърт, всички умират-вярващи и невярващи, невинни и виновни, праведни и неправедни. Но през управлението на Христос само тези, които доброволно нарушат законите на Бог, ще бъдат унищожени. Всички други ще продължат да живеят и да узряват в съвършенство. Ако продължат да са верни, те ще влезнат като съвършени човешки създания във вечния бъдещ век на щастлив живот, „вечно веселие ще бъде над главата им...а скръб и въздишка ще се отдалечат.“ – Исая 35:10